

EXULTET

PRÆCONIUM PASCHALE

SABBATO SANCTO, IN VIGILIA PASCHÆ

Missale Romanum, 1970

The musical notation consists of four-line red staves. The first staff begins with a large capital letter 'E'. The lyrics are written below the staves, aligned with the notes. The notation uses black square neumes on the red lines. The music is divided into sections by vertical bar lines, with some sections ending in a double bar line. The lyrics describe the resurrection of Christ and the glory of God.

X-súltet iam angé-li-ca turba cæ-ló-rum: exsúltent di-ví-na mysté-ri- a: et pro tan-
ti Re-gis victó-ri- a tu-ba ínso-net sa-lu-tá- ris. Gáude- at et tellus, tantis irra-di- á-ta
fulgó-ri-bus: et æ-térni Re-gis splendó-re il-lustrá-ta, tó-ti- us orbis se sénti- at ami-sís-se
ca-lígi- nem. Læ-té-tur et ma-ter Ecclé-si- a, tanti lúmi-nis a-dorná-ta fulgó-ri-bus: et magnis
popu-ló-rum vó-ci-bus hæc au-la re-súl- tet. [Quaprópter astántes vos, fratres ca-ríssimi, ad
tam mi-ram hu-ius sancti lúmi-nis cla-ri-tá-tem, una me-cum, quæso, De- i omni-po-téntis
mi-se-ri-córdi- am invo-cá- te. Ut, qui me non me- is mé-ri-tis intra Le-vi-tá-rum núme-rum
digná-tus est aggre-gá-re, lúmi-nis su- i cla-ri-tá-tem infúndens, cé-re- i hu-ius laudem implé-
re perfí-ci- at.] [¶. Dómi-nus vo-biscum. R. Et cum spí-ri-tu tu- o.] ¶. Sursum corda. R. Ha-
bémus ad Dómi-num. ¶. Grá-ti- as a-gámus Dómi-no De- o nostro. R. Dignum et iustum est.
Ve-re dignum et iustum est, invi-sí-bi-lem De- um Patrem omni-po-téntem Fi- li- úmque e-

ius u-ni-gé-ni-tum, Dómi-num nostrum Ie-sum Christum, to-to cordis ac mentis af-féctu
 et vo-cis mi-nisté-ri- o personá-re. Qui pro no-bis æ-térno Patri A-dæ dé-bi-tum solvit, et
 vé-te-res pi- á-cu-li cau-ti- ónem pi- o cru- ó- re de-térsit. Hæc sunt e-nim festa paschá-li- a,
 in qui-bus ve-rus il-le Agnus oc-cí-di-tur, cu-ius sángui-ne postes fi-dé-li- um consecrántur.
 Hæc nox est, in qua primum patres nostros, fi- li- os Isra- el e-dúctos de Ægypto, Ma- re
 Rubrum sicco vestí-gi- o transí- re fe-cí-sti. Hæc í-gi-tur nox est, quæ pecca-tó-rum té-nebras
 co-lúmnæ il-lumi-na-ti- ó-ne purgá-vit. Hæc nox est, quæ hó-di- e per u-ni-vérsum mundum
 in Christo cre-déntes, a ví-ti- is sæcu-li et ca-lí-gi-ne pecca-tó-rum segré-gá-tos, red- dit
 grá-ti-æ, só-ci- at sancti-tá-ti. Hæc nox est, in qua, destrúctis víncu- lis mortis, Christus ab
 ífe-ri-s vic-tor ascéndit. Ni-hil e-nim no-bis na-sci pró-fu- it, ni-si réd-i-mi pro-fu- ís-set.
 O mi-ra cir-ca nos tu-æ pi- e-tá-tis digná-ti- o! O in-aëstimá-bi- lis di-lécti- o ca- ri- tá-tis:
 ut servum red-íme-res, Fí- li- um tra-di-dís-ti! O certe ne-cessá-ri- um A-dæ peccá-tum,

quod Chris-ti mor-te de-lé-tum est! O fe- lix culpa, quæ ta-lem ac tantum mé-ru- it ha-bé-
 re Red-emptó-rem! O ve-re be- á- ta nox, quæ so-la mé-ru- it sci-re tempus et ho-ram,
 in qua Christus ab ínfe- ris re-surré-xit! Hæc nox est, de qua scriptum est: Et nox sic-ut
 di- es il-lu-mi-ná-bi-tur: et nox il-lumi-ná-ti- o me- a in de- lí- ci- is me- is. Hu-ius í-gi-tur
 sancti- fi-cá-ti- o noctis fu- gat scé-le-ra, culpas la-vat: et reddit inno-cénti- am lapsis
 et mæstis læ-tí-ti- am. Fu- gat ó-di- a, concórdi- am pa-rat et curvat impé-ri- a.

 In hu-ius í-gi-tur noctis grá-ti- a, súsci-pe, sancte Pa-ter, laudis hu-ius sacri- fi-ci- um ves-
 per-tí-num, quod ti-bi in hac cé-re- i obla-ti- óne so-lémni, per mi-nistró-rum manus
 de o-pé-ri-bus a-pum, sacro-sáncta reddit Ecclé-si- a. Sed iam co-lúmnæ hu-ius præcó-ni- a
 nó-vimus, quam in honó-rem De- i rú-ti-lans ig-nis accéndit. Qui, lí-cet sit di-ví-sus in partes,
 mu-tu- á-ti tamen lúmi-nis detri-menta non no-vit. A-li-tur e-nim liquánti-bus ce-ris, quas in
 substánti- am pre-ti- ó-sæ hu-ius lámpa-dis a-pis ma-ter e-dú-xit. O ve-re be- á- ta nox,

in qua terré-nis cæ-lésti- a, humá-nis di-ví-na iungúntur!

O-rámus ergo te, Dómi-ne, ut cé-re- us iste in honó-rem tu- i nómi-nis consecrá-tus,

ad noctis hu-ius ca-lí-gi-nem destru- éndam, inde-fí-ci- ens perse-vé-ret. Et in o-dó-rem

su- a-vi-tá-tis ac-céptus, su-pérnis lumi-ná-ri-bus misce- á-tur. Flam-mas e-ius lú-ci-fer ma-tu-

tí-nus invé-ni- at: il-le, inquam, Lú-ci-fer, qui nescit oc-cá-sum. Christus Fí- li- us tu- us

qui, regréssus ab ínfe-ris, humáno gé-ne-ri se-rénus il-lú-xit, et te-cum vi-vit et regnat

in sæcu-la sæcu-ló-rum. R. Amen